

קידושין עד
עניין: שווא דדייני

ליקוטי הלכות למוהרנ"ת חזקת מטלטלין הלכה ד
ג) וְזֶה בְּחִינַת שׁוּדָא דְדִינִי, שְׂרֵשָׁאֵי הַדִּין לְתַנּוּ לְמִי
שֶׁנֶּרְאָה בְּעֵינָיו (בְּכָא בְּתָרָא לֵה.), הִינּוּ גַם-כֵּן כַּנ"ל,
כִּי מִי שֶׁהוּא שְׁלוֹ בְּאִמָּת, בּוֹדָאֵי יְהִיָּה נִמְשָׁךְ רְצוֹן הַדִּין
אַחֲרָיו לְתַנּוּ לוֹ, כִּי מֵאַחַר שֶׁזֶה הַחֲפֵץ הוּא בְּאִמָּת שְׁלוֹ,
נִמְצָא שֶׁיֵּשׁ לוֹ כַּח הַמּוֹשֵׁךְ בְּזֶה הַחֲפֵץ, לְהִמְשִׁיךְ זֶה
הַחֲפֵץ אֵלָיו כַּנ"ל, עַל-כֵּן בּוֹדָאֵי יְהִיָּה נִמְשָׁךְ רְצוֹן הַדִּין
אֵלָיו לְתַנּוּ לוֹ, וְזֶה בְּחִינַת 'בְּתֵר מְרִי נְכֹסִין צִיבֵי מְשָׁךְ'

סוטה יב.

שנא גומא א"ר אלעזר ^ז מיכן לצדיקים שממונם חביב עליהן יותר מגופן וכל
כך למה לפי שאין ^ט פושטין ידיהן בגזל רבי שמואל בר נחמני אמר דבר

ב"ק מ:

דכל מקום שהולך שם בעליו עליו:

פתחי שערים נתיב אבי"ע

תולם הוא נחלק לר' מדרגות שהם הנשמות וגופים ומלבושים והיכלות